

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr. Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Nyílttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A megye álláspontja.

A szentes—hódmezővásárhelyi vasut építése tárgyában most már másodizben egybe-hívott értekezlet egy jó öreg hónapra ismét elhalasztatott és pedig megyénk alispánjának megkeresése folytán azért, hogy megyénk f. hó 11-én fog közgyűlést tartani, s itt foglalhat végleges és döntő álláspontot arra nézve, hogy a maga részéről mivel járuljon ezen vasut építésének költségéhez?

Előttünk eleitől kezdve kétségtelen volt, hogy ez a vasut csak úgy lesz rövid idő alatt kiépíthető, ha a megye az áldozatkészség terén a vezérszerepet veszi kezébe. Láttuk, hogy Hód-Mező-Vásárhely nagy és komoly feltételek fentartása mellett 50 ezer frtot hajlandó adni. — Ez annyit jelent, hogy ő nem ad semmit; mert azt a feltételt, hogy a vasut kiépítésénél Szegvár és Mindszent elejtessék, Csongrád megye soha nem teheti magáévá; már pedig Hód-Mező-Vásárhely, mint tudjuk, csak ezen feltétel mellett hajlandó 50 ezer frtot adni egy 600 ezer frtos építményhez.

No, de tegyük fel, hogy jobb megfontolás után belátja Vásárhely, hogy Szegvár és Mindszent érintésével is rá nézve egy különben semmi esetben el nem érhető közlekedési érdeket elégít ki ez a szentes-vásárhelyi vasut: és hajlandó lesz adni rá valamit, talán a már megszavazott 50 ezer forintot, akkor is ezen összeghez hozzászámítva Mindszent 100, Szegvár 50 ezer frtját, még csak 200,000 forint van biztosítva ezen vasut kiépítésére, mely minimum 600 ezer frtba kerül.

Szentestől sokat várni nem lehet; mert az ő erejét kimerítette annak a vasutnak kiépítése, mely, ha készen nem volna, akkor beszélni is nehéz volna a kérdéses vasut kiépítéséről.

Itt tehát — bár a kormány áldozatkészségére feltétlenül lehet számítani, a fő, mondhatnánk a döntő szerep Csongrádvármegyét illeti, s hogy a közeljövőben lesz-e ezen vasutból valami, az Csongrád megye álláspontjától függ.

Az, hogy Csongrád megye mily álláspontot foglaljon el a hozzájárulás mérvére nézve, nagyon megfontolandó; mert ezen vicinális vasutal éppen semmi közlekedési szolgálat nincs téve Mágocs és Derekegyházának, e két nagy, hatalmas uradalmi községnek, melyek az új közmunka törvény alapján sokkal nagyobb összeggel fognak járulni a megyei közmunka-alaphoz, mint Szegvár és Mindszent, s így joggal tarthatnak arra igényt, hogy a vasutépítésnél a megye által ők nagyon is tekintetbe vétessenek.

S mert e két nagy uradalmi község érdeke vasuti közlekedés szempontjából egyedül csak a szentes—orosházi vonallal lesz kielégíthető, s mert ezen vasutvonal kiépítésének kérdése legközelebb teljes aktivitással fog előtérbe lépni, annál fogva Csongrád megyének a szentes—hód-mező-vásárhelyi vasutépítéssel szemben oly álláspontot kell a hozzájárulásra nézve elfoglalni, hogy midőn az őszi közgyűlésen a szentes—orosházi vasut építéséről lesz szó, azt ne mondhassa Csongrád megye, hogy belátva ezen vasut fontosságát s Derekegyháza és Mágocs érdekét; de áldozatkészségem már a szentes—vásárhelyi vasut kimerítette, tehát a legjobb akarattal sem tehetek semmit.

Csongrád megye tehát jól megfontolja álláspontját. ☉

Papválasztás.

A szentesi izraelita hitfelekezet 12 évi gondolkodás után végre elhatározta az üresedésben volt rabbi állást betölteni.

A pap és hitfelekezet közti egyenetlenség okozta, hogy dr. Friedmann volt rabbinak távoznia kellett a szentesi zsidó hitközségből, s az akkori civódás, kellemetlenség emléke uralta e hitfelekezetet éveken át s ezért késett a rabbi állás betöltésével. A közóhaj azonban, amint multak a régi kinos emlékek, mindinkább fokozódott a rabbi állás betöltése iránt. S hogy a pap és egyház között a régi, türhellen állapot vissza ne idéztessék, az lett volna a kívánatos, sőt egyedül cél-szerű, hogy a megválasztandó rabbi a hitközség egyhangu bizalmával, rokonszenvével, tiszteletével találkozzék.

Egy ily pásztor vezetése mellett remélhető lett volna, hogy a szentesi izr. hitközség a hit- és vallásos élet terén teljesen szakít a régi egyenetlenség szellemével s a hitközség politikai kormányzatában is egyetértés és béke üti fel tanyáját minden irányban.

Ugy látszik azonban, hogy ez az óhaj nem fog a jelen választással valósulni.

Tegnapelőtt volt ugyanis a zsidó képviselő-testület gyűlése, mely a megválasztandó rabbi személye iránt a hitközségnek ajánlást van hivatva tenni.

Hogy ki legyen a szentesi rabbi? eziránt méltó érdeklődéssel nézhet Szentes város közönsége hitfelekezeti különbség nélkül; mert nem lehet az a szentesi társadalomra közönyös, hogy egy népes hitfelekezet kebelében ki foglalja el a lelki vezetés magasztos szerepét?

Éppen ezen jogos érdeklődésből kifolyólag, méltó megalázkodással vette Szentesen mindenki az izraelita hitközség azon elvi álláspontját a választandó rabbival szemben, hogy az egy tősgyökeres magyar városba jövén, mindenképp elöl birja a magyar nyelvet oly tisztán, hogy szónoklataival esetleg ne provokálja a tiszta magyar stíl érzékét, melynek provoká-

lásával sok minden gáncs és kifogás szittatik fel.

Ezen elvi álláspontból mindenki — hitfelekezeti különbség nélkül — örömmel vette a próbaszónoklatok alatt több oldalról hangzott azon nyilatkozatot, hogy dr. Schreiner lesz rabbivá választva, ki nemcsak nagy műveltségű ember, kitűnő theológus; de oly tisztán birja a magyar nyelvet, hogy szónoklatát öröm volt hallgatni.

A közérdeklődés, mely e rabbiválasztás felé irányult, tekintettel arra, hogy a szentesi zsidóság egy jeles magyar szónokot akar választani rabbijává, már kétségtelennek tartá Schreiner megválasztását. Annál kellemetlenebb a meglepetés, midőn most azt halljuk, hogy az előjárósági gyűlés a hitközségnek Sebőköt ajánlja rabbivá, ki oly kellemetlen jargonnal beszél, hogy szónoklata felháborítja a magyar nyelvérzetet.

A közgyűlés semmi esetre sem járt el helyesen, midőn apróbb baráti érdekek és egyéb összeköttetések hatása alól nem birt szabadulni, midőn e jelölést tevő, mely nullifikálása azon elvnek, hogy a rabbi kitűnő magyar legyen, amit nemcsak a szentesi zsidóság a maga rabbijával szemben; de a szentesi nép a zsidó hitközséggel szemben méltán és joggal elvárhat.

A zsidó hitközség joga az, hogy elfogadja-e ezt az ajánlást? Épen azért mi appellálunk a szentesi magyar érületű izraeliták többségére, kik nem engedhetik meg azt, hogy a pályázók közül a magyar szónoklás terén a leggyengébb rabbi állíttassék a hitközség élére. — Ezért kár lett volna 12 évig várni!

Mi ezt úgy írjuk, mint e tősgyökeres magyar városban hitfelekezet nélkül méltán felhangzó közóhaj. Ajánljuk a szentesi izraeliták figyelmébe!

Tanoncmunka-kiállítás.

Június hó 29-én nyitott meg a volt gimnáziumi helyiségben a tanoncmunka-kiállítást.

Ez intézménynek az a szép célja van, hogy az iparos tanoncokban felkeltve a munkakedvet és ambíciót, közreműködjék ügyes és derék iparosokká való képzetésükben.

De míg az előző években rendesen szép számú közönség szemlélte meg az érdekes kiállítást, a mostanít csak nagyon gyéren látogatták, ennek pedig okát magában a kiállításban kell keresnünk, mely épenséggel nem állotta ki az összehasonlítást az előző évekéivel. Az a szerencsétlenségük is volt a kiállítás rendezőinek, hogy épen a mostanira hívták meg a vásárhelyi ipartanodai bizottságot, mely két tagjával képviseltette is magát, kik sajnos, alapos okunk van hinni, nem a legjobb benyomásokkal tavozhattak.

A kiállítás gyarlóságáért természetesen nem hibáztathatjuk a helybeli ipartanodai bizottságot, mely ennek érdekében minden tőle telhetőt megtett; de igenis a mestereket, kiknek egy része nem méltányolja kellőképpen a dolog fontosságát, pedig mindenüknek, a kiben becsvágy van, törekednie kellene, hogy tanonca el ne maradjon a kiállításról, s hogy minél tisztább, ügyesebb munkát tegyen a közönség elé, mert a tanonc munkája első sorban a mestert dicséri,

ki megjutalmazott tanoncában a kiállítás után bizonyosan hasznavehetőbb egyént fog nyerni, mert munkakedvét és ambícióját nagyban élesíti a nyert kitüntetés.

Kiállításra jelentkeztek: az előkészítő osztályból 23, az I-ből 50, a II-ből 39, a III-ből 19, összesen 131; ezek közül tényleg részt vett 91, tehát a jelentkezőknek csaknem egyharmada elmaradt.

A bíráló bizottságok jelsnek ítétek ezek közül 33, jónak 43, elégségesnek 15 tanonc munkáját, — négyé iránt azonban kételyeket támasztottak, s ezek csak úgy fogják a nekik ítélt jutalmat megkapni, ha egy, erre meghatározott műhelyben a kiállítottéhoz hasonló munkát fognak készíteni

A kiállítás f. hó 1-én zárattott be ünnepélyesen, mely alkalommal egyszersmind a szellemi téren kitűnt tanoncok jutalmait is kiosztattak. Ezek következőképen osztattak fel: az előkészítő osztályra esett 4, az elsőre 2, a másodikra 4, a harmadikra 5 és a rajzot tanulókra 5 frt.

A kiosztandó jutalmakra adományoztak: Szentes városa 20 frt, az ipartestület 10 frt, Zsoldos Ferenc 10 frt, Nyári László 2 frt, az ipariskolai pénztár 11 frtot.

* * *

Mindenekben *jules* munkáért kitüntető oklevelet és 1 frt jutalomdíjat nyertek a következő kiállítók:

Nagy Imre, K. Nagy Antal 2 és fél éves tanonca, nadrág és mellényért; — Kotvics Gyula, Météffy Antal cipész 2 éves tanonca, egy pár cipőért; — Fehér József, Borbás Sándor kovács 4 éves tanonca, egy francia kulcsért; — Lakatos Károly, Kozák Mátyás 3 éves tanonca, egy ruhaszárító kötélért; — Bartha Antal, Dobozi Mihály ács 2 és fél éves tanonca, egy göréért; — Mikkel Elek, Szova János kalapos 3 és fél éves tanonca, három kalapért; — Babós Imre, Berceli Károly kádár 2 éves tanonca, egy uborkás hordóért; — Székely János, Molnár Ferenc szücs 1 és fél éves tanonca, egy subáért; — Varga József, Varga Imre fazekas 2 éves tanonca, egy jecec majolikáért; — Finta Imre, Varga Imre fazekas 2 éves tanonca, ugyanazért; — Csenki Lajos, Dónáth Ferenc géplakatos 3 éves tanonca, egy zárért; — Molnár Antal, Molnár Bálint kosárkötő fél éves tanonca, 2

garabolyért és egy bekötött üvegért; — Szabó Sándor, Gilice Sándor kerégyártó 3 és fél éves tanonca, egy kocsikerékért; — Jelenfi Lajos, Kotvics Lajos szabó 2 és fél éves tanonca, egy mellényért; — Nemes Kálmán, Koltaszky János asztalos 4 éves tanonca, egy konsul-tűkőért; — Varga Kálmán, Zsoldos János női szabó 3 éves tanonca, egy leányruháért; — Bárány Lajos, Dobóczy József kőműves 2 és fél éves tanonca, oszlop-párkányért; — F. Nagy Lajos, Vas Imre lakatos 3 éves tanonca, egy zárért; — Szabó Imre és Szabó János, Simon Eduárd cipész 3—3 éves tanoncai, 1—1 pár cipőért; — Török János, Kozák Mátyás köteles 3 éves tanonca, ruhaszárító kötélért; — Fejes Lajos, Fejes Bálint kovács fél éves tanonca, egy baltáért; — Varga Lajos, Varga Sándor ács 3 éves tanonca, fedézet és rajzért; — Berényi János, Szalai István 2 éves tanonca, nadrág és mellényért; — Nagy István, Borsos László lakatos 2 éves tanonca, 2 zárért; — Gombási János, Módlá János cipész 1 és fél éves tanonca, egy pár cipőért; — Varga Károly, Dócy Lajos kerégyártó 1 és fél éves tanonca, egy pár kocsis oldalért; — Siprikó Bálint, Molnár Sándor kovács 1 éves tanonca, üllő és kalapácsért; — Molnár Ferenc, Soós Antal kovács 1 és fél éves tanonca üllő és kalapácsért; — Laki Bálint, Vass Béla lakatos 3 éves tanonca, 2 zárért; — Böszörményi Lajos, Varga Imre szabó 3 éves tanonca 1 nadrágért; — Böszörményi László, Varga Imre szabó 3 éves tanonca, 1 mellényért; — Halász János, Debrecenyi Lajos csizmadia 3 éves tanonca, egy pár csizmaért.

Jó munkát állítottak ki és elismerő oklevelet nyertek:

Juhász Antal, Juhász Antal csizmadia 2 éves tanonca egy pár papucsért; — Kádár József, Varga László csizmadia 2 és fél éves tanonca, egy pár csizmaért; — Szabó Antal, Baranyi Imre szabó 2 és fél éves tanonca, egy téli kabátért; — Halász Gyula, Baranyi Imre szabó 3 éves tanonca, egy téli kabátért; — Székely Tóth Antal, Kmetykó László cipész 2 és fél éves tanonca, egy pár cipőért; — Lövy Jenő, Fábian Armin karpitos 1 és fél éves tanonca, egy ruganyos székért; — Bödi Géza, Kmetykó László 1 éves tanonca, egy pár cipőért; — Szalai Pál

Mátéfi Antal cipész 2 éves tanonca, 2 pár cipőért; — Soós József, Halász János csizmadia 1 éves tanonca, egy pár csizmaért; — Székely László, Kovács János kovács másfél éves tanonca sejt rámafogóért; — Szalai Bálint, Tóth Dénes 3 éves tanonca, egy pár cipőért; — Beregszászi János, Kiss Sándor szabó 2 és fél éves tanonca, egy kabátért; — Gondi György, Vallner János szabó 4 hónapos tanonca, egy paraszt mellényért; — Bödi Ferenc, Varga Albert szabó 2 éves tanonca, kabát, nadrág és mellényért; — Musa Ferenc, Kohlman Antal karpitos 1 és fél éves tanonca, kocsilülésért; — Gilice Imre, Gálfi Sándor szabó 3 éves tanonca, egy nadrágért; — Hering Gyula, Gálfi Sándor 3 éves tanonca, egy mellényért; — Johanovics Sándor, Lakos Károly 1 éves tanonca, egy zárért; — Serkedi Mihály, Becsák Sándor szabó 2 éves tanonca, egy kabátért; — Schenk Bernát, Kevicky Pál lakatos 1 éves tanonca, sütőajtó zárért; — Török Bálint Szabó József kosárkötő fél éves tanonca, 4 kézi, 1 cernás kosár és egy bekötött üvegért; — Halász Lajos, Weinberger Hermanné 1 éves tanonca, egy pár cipőért; — Varga Antal, Varga Sándor ács 1 éves tanonca, fedézetért; — Györi Ferenc, V. Tóth Ferenc kovács 1 éves tanonca, egy baltáért; — V. Szücs Dániel, V. Szücs Dániel kerégyártó 1 éves tanonca, kocsilülés rámaért; — Szathmári Nagy István, Sz. Nagy Lajos korszós 1 éves tanonca, 3 virágcserep és két pár kantáért; — Oroszlan Imre, Nyiri István kovács 2 éves tanonca, egy baltáért; — Molnár Elek, Molnár Adám csizmadia 2 éves tanonca, egy pár csizmaért; — Panyik Imre, Csányi Antal 2 és fél éves tanonca, fazekas munkaért; — Nyiri Sándor, Molnár Bálint kosárkötő 1 és fél éves tanonca, két kosárért; — Kiss Bálint, Bajcer Lajos cipész 1 éves tanonca egy pár cipőért; — Vrana Imre, Vrana Imre csizmadia 2 éves tanonca, egy pár csizmaért; — Papp Ferenc, K. Nagy Antal szabó 1 és fél éves tanonca, egy nadrágért; — Fekete Imre, Fekete Imre szabó 1 éves tanonca, egy mellényért; — K. Szabó Ferenc, Udvardi Lakos Sándor szabó 1 és fél éves tanonca, mellényért; — Vass Mihály, Vass Imre 2 éves tanonca, kabát, nadrág és mellényért; — Gyuricska Gábor, Bócén Lajos kerégyártó 1 éves tanonca, egy

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Hogy csaptam én be az én legjobb barátomat?!

Irtta DR. MIKECZ ÖDÖN.

5

Lelkem szebbik fele, gyönyörű virágom, hagyj nekem most békét, mert így biz' Isten nem boldogulok. Megint csak összeszedtem figyelmem szárait, ekkor aztán áttértem a „novellák”-ra. No itt a nagy törvényhozót már háttérbe szorította az uralkodási gond, már ezek sokkal lazábbak, nincs meg bennök az a juristai kritika. Hát uramfia! ekkor meg elkezd a fülemben dalolni az az ármányos szép angyal azon az aeolhárfa hangján: Cserebogár, sárga cserebogár!

De már ezt nem lehetett nyugodt lelkiismerettel tovább tenni, úgy földhöz teremtettem én a szent Corpus jurist, hogy csakugy döngött bele a pádi-mentum. — Tanuljon a pap, az predikál.

Ép ekkor lépett be Heputyi.

— Hát te mit csinálsz? — kiált rám kajánul mosolyogva.

— Tanulok! — válaszolám erőltetett hidegvérrel. Resteltem, hogy a szenvedély ennyire erőt vett rajtam.

— Hát úgy megy az, hogy a könyvet vagdosák a földhöz? Hisz ez akkor nagyon könnyű munka, magam is megpróbálom. — Azzal úgy oda lapította a könyvem ő is a földhöz, hogy ha lett volna lelke, rögtön kirepült volna.

— Ne üzz tréfát a tudományból! — szóltam restelkedve, de azért komolyan.

Heputyi pedig csak nevetett a szemem közé. Nekem, a komoly embernek.

— Te Heputyi, tán valami jót ebédeltél, vagy kijött a számod a kis lutrin, a mit oly szenvedélylyel raksz, vagy megosztottál a postkiszlissel lopott summájukon, hogy olyan nagy kedved van, mint az abrakos számárnak?

Heputyi nem méltatott válasza se, csak mosolygott, aztán elkezdett sétálni, fűtyörészni, mint a kinek több a jó napja esztendőlt át 365-nél.

— Te Heputyi, ne tégy kíváncsivá, mert ha én ezt a Corpus jurist a hátadhoz mérem, mindjárt csillagosnak látod az eget.

De Heputyi csak nem szólt, hanem kivett a tárcájából egy utalvány-formát, azt hol az orrom elé tolta, hol meg elkapta.

Már ezt a gyötrelmet tovább nem lehetett tenni, megragadtam torkon, mint egy vadállat. „Titkod, vagy az életedet!”

Egy darabig csak kacagott még Heputyi, hanem utóvégre is megunt a mulatságot s vallott.

— Hát tudod te habajkós, az édes anyám születésnapja volt tegnap előtt, erre a napra én olyan ékes rigmust komponáltam, hogy mikor elolvastam azt az én aranyos anyácskám, menten postára tette a konyha és tejpénzből összekuporgatott filléreit, s elküldte az ő gyémántos fiacskájának. Vivát Soroksár! Megyek az öt órai vonattal Rucahátra.

Nem akartam először szavainak hitelt adni. Tedd lóvá az apádat; de aztán kénytelen voltam meggyőződni a tiszta igazságról. „Nemes Zordalaki Gáspár urnak harminc o. é. frtról.” Kezdett bennem az irigység felébredni.

— De édes lelkem, — szóltam — te most nem mehatsz haza, mert az a pénz kell lakásra, kosztra s több effélére, örülj, ha kifutja felét. Aztan mit is törödsz ilyen haszontalansággal, jobb lesz, ha tanulsz, látod, én is hozzáfogtam már, aztán ha tul leszünk a vizsgákon, lehet mulatni eleget. Majd akkor együtt koncertezünk. Most pedig csak csücsülj le szépen, vedd elő azt a bölcséleti jogtudományt, gyönyörű szép dolgok azok.

— Ejnye, de jó lettél egyszerre! — vágott vissza. — Csapj fel pajtás papnak, olyan szépen tudsz prédikálni. Hanem most az egyszer még sem

hallgatok a malaszt-teljes ígékre. Először is, ha a tanulásban a te methodusod fogadom el, úgy tönkre teszem az apámat rövid pár év alatt, mert én minden nap széttanulok legalább is egy Corpus jurist. Másodszor pedig már csak majd annak a bogárszemű kis lánynak a szemévilágából meritem az ihletséget a későbbi tanulásra.

— Nem lesz belőled soha komoly ember. Hanem a labkér rád eső felét fizess csak meg először.

— Nem én, egy vak garast se fizetek, volt már az máskor is így, punktum.

Miután láttam, hogy vele így nem boldogulok, pedig meg voltam babonázva már magától a gondolatától is, fordítottam egyet a köpönyegen.

— Tudod mit, cimborá, ha már így neki duráltad magadat, mondok egy okos szót: úgy is együtt szoktunk mi mulatni, haza megyek én is, csak az uti költséget kölcsönözd.

— Nem lehet, cimborám, mert én még ma „Nachtumusk”-ot akarok adadni. Aztán meg olyan komoly ember, mint te, ne tegyen én értem ilyen áldozatot, csak tanulj azt a Corpus jurist, gyönyörű szép tudomány az, ne vesd oda ez élvezetet egy haszontalan vidéki koncentért.

Meg voltam fogva a magam fegyverével.

— Hát csak eredj, — szóltam indignálódva, — aki bolond, ugrik az...

Heputyi pedig még csak nem is replikázott, csak fűtyörészett, mint akinek tele van a szive-lelke boldogsággal.

— Hát aztán így fogsz haza menni arra a koncertra? — szóltam újra én, — se a frakkod nem váltod ki, se az órád, gyűrűd?

— Ruhát nem váltok ki semmit, vidéken szívesen látnak frakk nélkül is, hanem az órád, gyűrűd kiváltom, látod, annyival inkább nem kölcsönözhetek neked.

(Folytatása következik.)

pár kocsioldalért; — Rezvai József, Molnár Bálint szabó 2 és fél éves tanonca, mellényért; — Komjáti János, Macsai Ferenc szijgyártó 1 és fél éves tanonca 2 tarisznyáért; — Vranka József, Biki Nagy József szabó 1 és fél éves tanonca, 1 mellényért; — Kuti János, Tarnóczy László 2 éves tanonca, egy kéményért.

Elégséges osztályzatot nyert munkát állítottak ki a következő:

Janó Ferenc, 1 pár csizmaért; Doszlop Nagy Imre, 2 gyaluért; Lakos Lajos, egy kabátért; Sipos László, egy zárért; Zs. Kuti Imre, egy vasvilláért; Musa Dániel 4 kantáért; Sipos Sándor, egy pár cipőért; Lajos László, kis saroglyáért; Sajtós János, egy zárért; Csákos Sándor, 1 mellényért; Szep Gáspár, homlokzatért; Szabó Endre, 2 pár cipőért; M. Farkas István, kabát, nadrág és mellényért; Pelván Sándor, 1 kabátért; Vass Bálint egy pár csizmaért.

— **A „Szentesi Lap”** 71. számának hirovatában Urnapja címmel egy, a nap eseményét regisztráló cikkeske jelent meg. Felvetett benne a kérdés: ha valljon a vallásos szertartásnak az igehirdetésből álló része nem-e illetékes szentélyében, a templom falai közt volna helyén? — kockázatva volt benne a nézet nyilvánítása, hogy a város nyílt terén, utcáján szokásos egyházi beszéd tartása, mint sérelmes, bántó, a többi felekezetteliek vallásos érületébe ütközik.

Akár a felvetett s higgadt hangon tartott kérdés, akár a kockázatott, de tisztelettel nyilvánított nézet, produkálhatott — megengedem — rom. kath. állásponttól komoly feleletet; de hogy a cikkeske egy óriás handa-bandat eredményezzen a „Szentés és Vidéke” számára, mint a minő annak utolsó számában a „Közönség köréből” „Példaszerű türelmesség” cím alatt megjelent, megvallom, meglepett.

Nagyon kifogytak ott az argumentumból, nagyon silány lácón áll ott az igazság, a hol higgadt felelet helyett ironikus, bombasztikus „kegyeskedik”, „kapott-e felhatalmazást?” „neki jutott a dicsőség”, „ismert nagy bölcsességében”, „korszakot alkotó nagy felfedezés”-sel és hasonlókkal véli *k. a.* elűthetni a dolgot, megnyerhetni álláspontjának a nagy közönséget.

Arra a kérdésre, ha valljon az igehirdetés nem-e illetékes szentélyében, a templom falai közt volna helyén? — azt feleli *k. a.*, hogy hiszen: az igazság nincs helyhez kötve, annak hirdetésére illetékes minden hely, csak legyen, aki hallgassa. De különben ezen az alapon már régen kikelhetett volna — úgy mond — az igen t. „Sz. L.” a halotti predikációk ellen is; mert hiszen ott is az Isten igéje hangzik talán és azok sem a templomban tartatnak. — Hat a ki a divó urnapi igehirdetés helyének illetékességéről így beszél, az annak éppen illetékeltelenségét bizonyította be. Avagy ne látná-e be *k. a.*, hogy a míg a rom. kath. egyház az urnapi usus szerint — a városnak és nem az egyháznak nyílt terén végzi az igehirdetést: addig azok a halotti predikációk az illető felekezetek lelkészei által, saját felekezetteliek tagjaiknak udvarán tartatnak, s így azok a kifogásolt abusznak nem mellette, hanem egyenesen ellene bizonyítanak?

Az igehirdetésnek kifogásolt módja különben — *k. a.* szerint — a többi felekezetteliekre sérelmes, bántó nem lehet; mert különben ezek ellene bizonyosan már régebben felszólaltak volna. Hát a sérelem sérelemnek marad, még ha hallgatva el is türelik. Az a tény, hogy a rom. kath. egyház városi köztérén, közlekedési vonalon állítja fel a kathedrát, már magában is bántó kiváltságot, sérelmes eljárást jelent a városnak nem katolikus részére. „Mi szent beszédünket — mondja *k. a.* — megtartjuk, ha egyetlen egy más felekezetű atyánkfia (?) sem hallgatja meg, s még csak zokn sem esik, hogy nem érdeklődnek iránta.” De hát miért nem érik be akkor a körmenettel, s az igehirdetés meghallgatására miért nem vonulnak rom. kath. hitfeleink saját templomukba, mint ezt annyi más, főként vegyes felekezetűek által lakott helyeken, városokon teszik?

Azt tartom, hogy a kitarató, hű ragaszkodás a római katholicismus elveihez, meggyőződéséhez, — még *k. a.* szerint is — nem éppen helyi kiváltságos

vonás; vannak másutt is hithű r. katolikusok, s ő mégis úgy tünteti fel a dolgot, mintha a szentesi r. kath. egyháznak az igehirdetés kifogásolt módjának beszüntetésével nem kevesebbet, mint elveit kellene feladnia! Ezt pedig töle nem kívánja senki, legfőkébb annak megfontolását — s ezt vetette fel az urnapi újdonság is — ha valljon Szentes városa lakosságának nagy többségét tevő ezrei — mint egyenrangú és jogu felek — érdemelnek-e tőle vallásos szertartásainak végzésénél, mint egyébkor, úgy Urnapján is, némi figyelmet, tekintetet?

Ezzel tartozott önigazolására az Urnapról szóló újdonság beküldője. A kvalifikálhatlan hangra vonatkozólag, melylyel *k. a.* a „Szentesi Lap” ellen dühöng, a szót átadom a szerkesztőnek.

* * *

Egy szerkesztőnek sokkal okosabb embernek kell lenni, mintsem hogy elfogultság és vak szenvedély-szülte gorombaságokat, melyeknek *k. a.* a kifejezője, figyelemre méltasson. Mindenki a maga izlése és műveltsége szerint cselekedjek. Szerk.

Helyi és megyei hírek.

— *Lapunk jelen számával a harmadik negyed első számát veszik olvasóink. Bizalommal és tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek!*

— **Huszonöt éves tanítói jubileumát** tartá f. hó 1-én Papp László ref. tanító. — Mint tudjuk, vele együtt, egy időben kezdték a nehéz pályát Szabó Lajos és Kovács János tanító urak is, kik ma még mindhárman odaadással szolgálják a népnevelés nehéz, de magasztos feladatát. Isten sokáig éltesse megelégedésben, embertársaik tiszteletében a derek jubileansokát!

— **Esküvő.** Szathmáry Teruskát, Szathmáry Pál jó hírű iparos kedves leányát, f. hó 4-én délután vezeti oltárhoz a ref. templomban *Konc Antal*. Legyen áldás és boldogság frigyökön!

— **A rabbi-választás** tárgyában jun. 30-án d. u. tartott ülést a szentesi izraelita hitközség képviselőtestülete. Mint már lapunk múlt számában jeleztük, két jelölt van: Dr. Sebők és dr. Schriener, a közgyűlés többsége *Sebőkre* szavazott, s így ő fog a hitközségnek elfogadásra ajánlatni; mert a hitközség joga, hogy a közgyűlés által ajánlott elfogadja-e rabbinak? Ha nem fogadja el, akkor új választás lesz.

— **A rajzoló geometriai** tanári állás, melyet ideiglenesen *Bodor Ferenc* töltött be, ma lesz véglegesen betöltve. A gimnásiumi bizottság ma d. u. 3 órakor fog e tárgyban ülést tartani.

— **Az iparos-tanoncok zárvizsgálja** június hó 30-án tartatott meg a ref. egyház központi iskolájában. A vizsgálatot *Zsoldos Ferenc*, az ipartanodai bizottság elnöke nyitotta meg. Az ez alkalommal felmutatott eredmény, tekintetbe véve a mostoha körülményeket: a tanórák csekély számát (alig 80 óra egy tanév alatt), az e kis időköz képest nagy tananyagot, a tanítványoknak önkénytelen, de még gyakrabban önkénytelenül rendetlen iskolalátogatását, nagyon kielégítő volt; különösen kitűnt pedig a III. osztály, mert ennek tananyaga a legnagyobb és legnehezebb, s mindazonáltal temmivel sem maradt hátra a többi osztályoktól, melyek szintén a legszebb eredményt mutatták fel. — Sok mester teljesen közönyös, vagy talán ellenséges indulattal is viseltetik az ismétlő-iskola iránt, s ennek folytán gyakran elvonja tanoncát látogatásától, pedig meg kellene gondolnia, hogy korunkban csak annyit ér az ember, a mennyit tud, hogy manapság megkövetelik az iparostól is, miszerint ne csak mesterségében legyen ügyes; de kellő műveltséggel is bírjon.

— **A párisi kiállítás** megtekintése céljából az írók és művészek társasága s az ezzel társulók f. hó 2-án, vagyis ma indulnak utra. Szentesről ezen, 850 tagból álló karavánhoz többen csatlakoztak. Elmentek ugyanis körünkből: Várady Lajos takarékpénztári igazgató, Tóth Kálmán adóügyi tanácsnok és neje, Szénássy Ferenc, Nyíry Gyula és Győry Ferenc városi számvevő. E kiránduló társaság Turinon át megy Parisba. Turinban meglátogatják Kossuth Lajos nagy hazánkfíát, ki f. hó 5-én fogadja e hatalmas magyar karavánt.

— **A saját sírját ásta meg** f. hó 1-én délelőtt 10 órakor Jámber Zsigmond szegény munkásember. A szerencsétlen költségkímélésből egy rokonának, Nyíry Mihálynénak maga ástott sírt a ref. temetőben, midőn csaknem teljesen kész volt vele, a padmajból egyszerre nagy robajjal le vált egy óriási földtömeg, mely eltemette őt, minek következtében szörnyet halt.

— **Utazás a halál birodalmába** című hír e lapok szerkesztőjének távollétében és így tudta nélkül jelent meg. — A nélkül tehát, hogy a hírből foglaltak valósága, vagy valótlanága felett érdemi vitába bocsátkoznánk, ennek — mint egészen privát családi dolgokat érintő históriának — közvételét felett sajnálatunkat fejezzük ki.

— **Az állami ménék bevonulása.** A lötenyésztes emelése celjaból a dorozsmai állami ménetelep lóállományából városunk által bírt fedező ménék — három hónapi itt tartózkodás után — f. hó 1-én berukkoltak Dorozsmára.

— **Jegyző-választás Dorozsmán.** Az üresedésben volt dorozsmai tanács-jegyzői állás f. hó 29-én tölthetett be. Hat folyamodó közül egyhangulag *Tajthy Ferenc* lón megválasztva. A megválasztottban Dorozsma ügyes, képzett és tevékeny köztisztviselőt nyert.

Szentesi piaci árak.

Szentés, 1889. július 1

Az aratásról szóló kedvezőtlen tudósítások és a külföld részére történt nagyobb bevásárlások következtében piacunkon a buza ára a múlt het folyamán 25—30 krral emelkedett mmázsankint. Miután a kereslet folyton elenk, reményünk lehet, hogy magasabb árakat is sikerül elérni. — Arpa, kukorica üzletlen.

Következő árakat jegyeztük:

Buza: mmkent 7 ft, 7 ft 10 kr.

Kukorica: köble 4 ft 20—40 kr.

Arpa: köble 4 ft 20—40 kr.

Zab: köble 3 ft 20—60 kr.

Szalonna: mmja 50 ft.

Huzott sertés: kiloja tiszta vágásra 43—44 kr.

Hírek a szomszédból.

— **Juniális Bánfalván.** F. evi június hó 29-én, azaz Peter és Pál napján, a bekés-bánfalviak egy anyagi, mint erkölcsi tekintetben nyeresen sikerült tancvigalmat rendeztek a zöldben, melynek lefolyásáról levelezőnk alábbi tudósítást küldte be hozzánk: Június 29-én este, mikor a nagy természet csendesulni kezdett, a Bakay-féle fákert egyre nevesebb lett. A szepten díszített sátorban Pharaónak Orosházán lako utodai huztak a talp alá valót. Az első csardás után postamesterünk tűzijatekkal kedveskedett a jelen levőknek, mely minden tekintetben kitűnően sikerültnek monuható. Ezután ismét kezdetét vette a tanc, mely a legderültebb hangulatban reggelig tartott. Petrezselyem-árusok nem mutatkoztak, ami különös dicseretere valik a fiatalságnak. — A feszteien jó kedvnek a sator mellett bámeszködő kis torony nagy harangjának hívogató hangja vetett veget, mely a bekésen nyugovókat imára, a mulatókat pedig haza fele tudakolta. — E sok szép emléket hagyó mulatságon Bánfalva község intelligentiáján kívül képviselve voltak a környékbeli uradalmak szeptammal, nekülönbben Szentes, Orosháza, Elek (Aradmegye) Kun-Szent-Marton, P.-Szent-Tornya stb. A negyeseket 25 par tancolta. Az anyagi eredmény méltó az erkölcsiehez.

— **Succi-csirke.** A cím magyarázatra szorul: Olyan sikerrel van szo, a mely ugy, söt meg jobban tudott koplálni, mint Succi, a világhírű „ehesz.” Csaba közeleiben egy tanyán történt, hogy, mint a B. K. írja, a beresek szenát raktak kazalba. E közben egy csirke tevedt a kazalba és bizony ott is maradt, mert a beresek nem vettek észre s ráhanytak meg vegy két kocsi szenát. Most, hogy három het mulva a gazda szethordatta a kazalt, megtörve s megfogyva bar, de elve került ki a csirke a kazalból. Harom hetig volt edlen-szonjan a szerencsétlen csirke „befalazva” a kazalban. A jeles csirke ma büszken sétalगत a baromfi udvaron s hencgeve petyegi el vilt dolgait.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Sicilii regény. —

18. közl.

— Jó Fabiana, — kérdé félenken az ifju leány, — ön, a ki fel van ruházva ily csodás hatalommal, nem tudná-e magakadályozni, avagy csak késleltetni Giovanni távoztát, mely minket kétségbe ejt? Ha talán valamely rokona érezne könyört véle, s meglágyítaná Pietro marquis szívet?

— Gyermekek, — felelé a strega, — huszan vettek részt ma reggel a tanácskozmányban; s ezen nemes urak közül egy sem emelé fel szavát a szegény elítélt érdekében, ki szemek előtt bünös volt, mert egy koldus és rabló csoportot megakadályozott egy nő meggyalázásában.

— És végre ezen urak nem rokonaim, — szakítá őt félbe Giovanni, — én idegen vagyok számukra, atyám sem mutatott sohasem szeretetet irántam, tulajágig vitt szigor által megfagyasztá szívem vonalmát. Igen, Fabiana, csak egy anya van, ki szereti gyermekét. Miért tagadá meg Isten tőlem a boldogságot, az enyémet ismernem? Ha nem hagyott volna el, ha élné, ha pártomat fogná ma, nem túrné el, hogy önkényüleg határozzanak sorsom felett. Szegény anyám! nem illetem panaszzsal. Talán már meg is halt, s én nem tudom, hol térdeljek le imádkozni lelkéért! Talán él, és én nem ölhetem őt karjaim közé, mondván: karom, életem, minden, mit Isten

adott, a tied anyám; szívem, hogy szeresselek, karom, hogy megvédjelek.

Egy percig tért engedve megindultságának arcát tenyerei közé rejté; és a két asszony sűrű könyeket látott peregni ujjai között.

A strega ajkai idegesen rángatóztak; és kezét az ifju széles vállára tévén, így szólt:

— Giovanni, te jó gyermek vagy. De mit használ ezen céltalan bánat? Gondoljunk a jelenre. Azt akarom, hogy midőn elhagysz bennünket, emléket vigy magaddal.

Magával vonván a két ifju gyermeket, a romok belsejébe vezeté őket, és megmozgatván ujjával egy saját sarkán mozduló követ, egy űrt nyitott fel, mely színig tele volt arannyal.

— Honnan van ennyi aranya? — kérdé elámulva Giovanni.

— Azok bőkezűségéből kaptam, kik tanácsot kértek tőlem; ezen aranyat tizenhat év óta darabonként gyűjtöm. Te megfelezed vélem kenyeredet,

engedd meg, most csekély vagyonomat ajánlanom fel néked.

Az ifju nyájasan utasítá vissza a strega kezét, melyet az feléje nyujtott.

— Ha gyakran bszottam kenyerem két egyenlő részre, — mondá, — az csak azért történt, mert azt hívém, hogy mindenben szűkölködél. De Isten őrizzen ezen aranyból csak egy szemernyit is elfogadnom, mely csak zavarba hozhatna engem.

— Az új életpályán, melyet kezdesz, feltűtést kell okoznod vagyonod által, ha előre akarsz haladni. Atyád pedig egy garast sem fog néked adni. Az ifju homloka vérvörös lett e szavakra.

— Fabina, én segítem a szegényeket, ha tehetem, de senkitől sem fogadok el ajándékot.

— Te büszke vagy, Giovanni; de tőlem mindazáltal elfogadhatod ez aranyakat anélkül, hogy pirulnod kellene.

— Te félreismersz, Fabina, ha azt hiszed, hogy képes vagyok fitogtatni magam azon kincsessel, mely

alamizsnából került ki, — felelé az ifju siciliai száraz hangon. Add ezen felesleges aranyakat a koldusoknak, s ne szólj róla többet hozzám.

— Nemcsak büszke vagy, Giovanni, egyszers-mint jó és adakozó. Én még sem hallgatok. Fogadd el, gyermekem; a mit kínálok, azt jogosan birhatod.

— Elég Fabina! — szakítá őt félbe Giovanni elsápadva. — Te elfeleded, hogy bár szegény s fattyú, mégis Campo-Forte vagyok!

— Légy bár Campo-Forte, még sem vagy kevésbé az én fiam! — kiálta fel a szerencsétlen nő, szeretettel nézve az ifjura, kinek a méltatlankodás bibor vörösre festé arcát. (Folyt. köv.)

Kristó Nagy Imre

I. t. 211. számú **Kutas-féle háza**, mely áll három szoba, konyha stb. udvar és kertből, egy vagy több évre haszonbérbe kiadó. — Ertekezhetni **Kristó Nagy Imrével** I. t. 478. sz. a. 1—3

Bármely alkalomra LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

fényképészeti műtermemben,

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozásu, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek. **Régi fényképeket megújítok**, továbbá kis képekről akár milyen nagyobb fényképet vagy olajfestményeket is készítek. S miután dr. Kovács Jenő, országunk kitűnő vegyészének lemezeit használom, azon kitűnő helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

Amerikai fényképek darabja 15 kr

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgálja

HEGEDŰS VILMOS,
fényképész.

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.

N e m s z é d e l g é s !

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA SZENTESÉN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK, táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirdapok, művek, diszes kivitelű szalag-aranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK, ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban **gyors, pontos, izléses és jutányos áron.**

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

című vegyes tartalmu közlönyre, mely immár a **tizenkilencedik évi folyamába lépett**, — előfizetések elfogadtnak, hirdetések felvételnek.